

ข้อคิดยามเช้า วันอาทิตย์ ที่ 2 พฤศจิกายน ค.ศ.2014
วันสมโภชนักบุญทั้งหลาย

วันนี้พระศาสนจักรทำการสมโภชนักบุญทั้งหลาย บางคนถามว่า จำเป็นด้วยหรือที่เราต้องมีวันพิเศษนี้? เพราะตลอดทั้งปี เราทำการฉลองและสมโภชนักบุญแทบทุกวันอยู่แล้ว ทำไมต้องมีวันพิเศษเพื่อฉลองนักบุญทุกองค์พร้อมกันอีก?

ประการแรก ยังมีบรรดานักบุญ มรณสักขี ชาย หญิง และ เด็ก จำนวนนับไม่ถ้วน ที่เวลานี้ได้ร่วมส่วนในพระสิริรุ่งโรจน์กับพระเจ้าในสวรรค์ ซึ่งเป็นบุคคลที่เราไม่ได้ทำการฉลองอย่างเป็นทางการ พวกเขาอาจเป็นปู่ย่า ตายาย หรือบิดามารดาของเรา เมื่อพวกเขาอยู่บนโลกนี้ เป็นบุคคลที่มีความเชื่อ และ ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างดีวันนี้ เราจึงมาระลึกถึงพวกเขาเป็นพิเศษ ดังนั้น สามารถเรียกวันสมโภชนี้ว่าวันฉลองนักบุญนิรนาม หรือ นักบุญที่พระศาสนจักรไม่ได้ประกาศแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ

**“ประชาชนมากมายเหลือคณานับจากทุกชาติ ทุกเผ่า ทุกประเทศ และทุกภาษา
กำลังยืนอยู่เฉพาะพระบัลลังก์ และ เฉพาะพระพักตร์ลูกแกะ ทุกคนสวมเสื้อขาว ถือบาปาล์ม”**
(วิว 7:9)

ประการที่สอง วันสมโภชนี้เตือนใจเราให้คิดถึงเป้าหมายสุดท้ายของชีวิต บรรดานักบุญผู้ซึ่งเราฉลองในวันนี้ เคยเป็นมนุษย์เดินดินเหมือนเราสถานที่ซึ่งเราอยู่ในเวลานี้พวกเขาเคยอยู่มาก่อน และ สถานที่พวกเขาอยู่ในปัจจุบันนี้ เราหวังที่จะไปอยู่สักวันหนึ่ง ในฐานะคริสตชน เรื่องราวของเราไม่ได้จำกัดอยู่กับสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่เราเกิด และ วันที่เราตายเท่านั้น แต่เริ่มตั้งแต่วินาทีแรกที่เรารู้จักในครรภ์มารดาของเรา และ ดำเนินต่อไปในนิรันดร์ภาพ นั่นคือไม่ได้หยุด แต่เลยผ่านวันที่เราต้องจากโลกนี้ไป นี่คือเหตุผลที่ว่า ทำไมเราไม่ลืมบุคคลที่สนใจไปแล้ว

นักบุญเทเรซา แห่งลีซีเออ บอกว่า ท่านจะเริ่มนิรันดรภาพของท่านด้วยการทำความดีตั้งแต่บนโลกนี้ ในสายตาของมนุษย์ทั่วไป ท่านได้สิ้นชีวิต และ จากโลกนี้ไปแล้ว แต่ในสายตาแห่งความเชื่อ เรารู้ว่าเวลานี้ท่านยังมีชีวิตอยู่ และ กำลังร่วมส่วนในพระสิริรุ่งโรจน์กับพระเจ้าในสวรรค์ ชีวิตที่ท่านดำรงอยู่ในเวลานี้เป็นชีวิตที่ยิ่งใหญ่กว่าชีวิตบนโลกนี้หลายเท่า เพราะเป็นชีวิตนิรันดรที่ไม่วันเสื่อมสลายไปด้วยความเจ็บป่วย ความทุกข์ทรมาน บาป หรือ ความตายเหมือนชีวิตของเราบนโลกนี้

การบรรลุถึงความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิตเหมือนบรรดานักบุญทั้งหลาย ไม่ได้เกิดขึ้นแบบอัตโนมัติ หรือเกิดขึ้นได้ง่าย ๆ การเป็นคริสตชนไม่ได้รับรองว่าเราสามารถเข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ได้ พระเยซูเจ้าตรัสถึงเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนว่า

“คนที่กล่าวแก่เราว่า ‘พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า’ นั้น มิใช่ทุกคนจะได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ แต่ผู้ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์นั้นแหละจะเข้าสู่สวรรค์ได้”
(มธ 7:21)

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี